

“ ERMENİSTAN FAŞİST BİR DEVLETTİR ”

Yasin ASLAN - Araştırmacı Yazar
Yanki Dergisi 1052. Sayı Nisan/2007

" Ermenistan, topraklarında başka milletlerin yaşamasını hazmedemeyen, tek milletli Faşist bir devlettir. 2003 Nüfus sayımının sonuçları bu iddiayı ispata yeterlidir. Ermenistan İstatistik Enstitüsünün verilerine göre, Ermenistan'ın nüfusu 3.213.000'dir ve bunun 3.145.400 ünü Ermeniler oluşturmaktadır. "

Ermenistan, topraklarında başka milletlerin yaşamasını hazmedemeyen, tek milletli faşist bir devlettir. 2003 Nüfus sayımının sonuçları bu iddiayı ispata yeterlidir. Ermenistan İstatistik Enstitüsünün verilerine göre, Ermenistan'ın nüfusu 3.213.000'dir ve bunun 3.145.400 ünü Ermeniler oluşturmaktadır. 1989 nüfus sayımında Ermenistan nüfusu 3.800.000 idi. Mevcut nüfus artış oranına göre, Ermenistan nüfusu yaklaşık 5 milyon olmalıydı. Resmi verilere göre, ülkedeki yabancıların toplam sayısı 67.600'dür. Ülkede 40.000 Yezidi, 14.700 Rus, 3.400 Süryani, 1.500 Kürt, 1.600 Ukraynalı, 1.200 Rum, 696 Gürcü, 257 Beyaz Rus, 133 Alman, 109 Yahudi ve 97 Polonyalı yaşamaktadır.

Yukarıdaki rakamlar incelendiği zaman, Ermenistan'da numunelik de olsa tek bir Azerbaycan Türk'ünün ve Müslüman'ın yaşamadığı açıkça görülecektir. Bu, tam bir etnik temizlik örneğidir. Azerbaycan Türkleri tarihi süreç içerisinde Ermenistan'daki tarihi topraklarından sürgün edilmiştir. 1988'de Ermenistan'dan 200.000 Azerbaycan Türkü kovulmuş, numunelik de olsa tek bir Azerbaycan Türkü kalmamıştır. Buna karşılık, Haydar Aliyev Batılı gazetecilerle görüşmesinde, büyük çoğunluğu Bakü'de olmak üzere Azerbaycan'da 30 bin Ermeninin yaşadığını söylemiştir.

Soykırımı uğradığını iddia eden bir milletin, kendi topraklarında başka milletlerin ve dinlerin temsilcilerinin yaşamasına izin vermemesi düşündürücü değil midir? Ermenistan'ın çok ciddi problemlerle karşı karşıya olmasına rağmen, siyasi manevralarıyla Türkiye'ye ciddi sıkıntılar yaşatmaktadır. Soykırımı tanıyan ülkelerin sayısı giderek artmaktadır. Diğer taraftan, ülkemiz her yıl çok ciddi bir '24 Nisan' sendromu yaşamaktadır. Soykırım meselesi Ermenistan Diasporası ve bazı gruplar için önemli bir gelir kaynağına dönüşmüştür. Türkiye de bu haklı davasını kendisi savunmak yerine lobi şirketlerine havale ederek onların değirmenine su dökmektedir.

Soykırım gibi önemli bir dış politika meselesini lobi şirketlerine havale etmek son derece yanlıştır, milli bir devlete yakışmayan bir davranıştır, devletin milli bir dış politikası olmadığını gösterir, acizlik ve teslimiyeti temsil eder. Diğer taraftan, unutmamak gerekir ki, Soykırım meselesini temcit pilavı gibi ısıtıp ısıtıp önümüze koyanlar ile ona karşı lobi faaliyetleri yapanlar aynı gruba mensup insanlardır. Bu yüzden hükümet, bu işleri lobi şirketlerine havale etmek yerine, Büyükelçiliklerini, Konsolosluklarını, Amerika ve Avrupa'daki milyonlarca vatandaşını seferber etmelidir.

Türkiye, ülkemize karşı ileri sürülen Soykırım iddialarına cevap verebilmek için zaman kaybetmeden Ermenilerin 1992'de işlediği 'Hocalı Soykırımı'nı' tanımalıdır. Diğer taraftan, başta Kızılderiili Soykırımı olmak üzere, Cezayir'de, Bosna'da, Irak'ta ve diğer bölgelerde yapılan Soykırımları kamuoyunda canlı tutmalıdır. Mesela, '24 Nisan' ile eşzamanlı olarak, Kızılderiililerle ilgili bir konferansın yapılması çok faydalı sonuçlar doğurabilir. Türkiye mevcut şartlarda Ermenistan ile sınır kapılarını açamaz. Türkiye, Ermenistan'ın bağımsızlığını tanıdığı zaman diplomatik ilişkiler kurmuş olsaydı hiçbir problem olmazdı. Şimdi çok geç. Azerbaycan topraklarının % 20'sinin Ermeni işgali altında olduğu, tarihi topraklarından kovulan 1 milyona yakın Azerbaycan Türk'ünün 10 yılı aşkın bir zamandan beri çok ağır şartlarda çadırlarda yaşadığı ve Ermenistan'ın toprak taleplerini ve soykırım iddialarını devam ettirdiği bir dönemde, Türkiye'nin Ermenistan sınır kapılarını açması Azerbaycan Türkleri'ne ihanet olur. Türkiye, sınır kapılarının açılması konusundaki bütün baskılara sonuna kadar direnmelidir. Bazıları, sınır kapılarının açılmasının, iki ülke arasında ekonomik ilişkilerin gelişmesine, dolayısıyla da ikili ilişkilere katkıda bulunacağını iddia etmektedir. Bilindiği gibi, Ermenistan devlet bütçesi yaklaşık 400 milyon dolardır. Bunun hepsi ticaret olsa ne olur? Ermenistan, üç tarafı kendisine dost olmayan devletlerce kuşatılmıştır ve denize çıkışı yoktur. Ancak bütün bu ağır şartlara rağmen, Ermenistan ırkçı söylemlerinden ve komşularına karşı toprak taleplerinden vazgeçmemiştir. Ermenistan, hep Türkiye'nin bir şeyler yapmasını talep ediyor, fakat kendisi nedense bir türlü harekete geçmiyor. Ermenistan, Karabağ problemi çözüme kavuşturulmadan, Azerbaycan topraklarının % 20'si hala işgal altındayken, 1921 Antlaşmasının iptalini isterken, Türkiye'ye karşı soykırım iddialarını ve toprak taleplerini sürdürürken, ikili ilişkileri geliştirilmenin mümkün olmayacağını çok iyi bilmelidir. Ermenistan, ikili ilişkileri geliştirmenin tek taraflı taleplerle mümkün olmadığını ve kendisinin de fedakarlıklarda bulunması gerektiğini öğrenmelidir. Çünkü, diyalog bir tarafın iyi niyet göstermesiyle değil, karşılıklı adımlarla mümkündür.

Şartlar, Ermenistan'ı devrik Devlet Başkanı Ter-Petrosyan'ın çizgisine geri dönmeye mecbur edecektir. Ter-Petrosyan'ın şu sözleri Ermenistan gerçeğini açıkça ortaya koymaktadır: **“Bugün reddettiğimiz şeyleri yakın gelecekte isteyecek, ancak elde edemeyeceğiz. Bu tür olaylar tarihimizde defalarca tekrar etmiştir. Biz, imkansız olanları değil, maksimumu elde etmeliyiz.**